

МІСІЯ

Місія усуті – МИ СІЄ МО

СЕРГІЙ МИКОЛИН

МІСІЯ

СЛОВО ЧИТАЧУ

Ми вдячні тим, хто життям своїм відобразив знання, тим, хто утвердився в них, бо вони рухають людство на шляху духовних знань. Поступово роздаруйте зерна пізаного Знання. Нехай невідчутно ними насичується кожна істота. Скам'яніло людське усвідомлення пізнання. Тому не даємо їжу для ества, для тіла, для Духа, яку вони іноді засвоїти не можуть. Поряд з важким даємо і легке у притчі, але іноді вживаємо ті слова-символи, які не є відображенням нашої суті, інакше читач відмовляється читати. Відчувший поклик душі не зупиниться! Вирушивший до троянди не побоїться її шипів. І не Вам судити автора, бо ці рядки дають можливість тільки Вам прийняти своє, Вам знайоме. І наша радість у тому, що Ви побачили знайомі слова-відчуття, а ще більш вдячні, якщо вони Вас спрямовують до пошуку.

Обіймаючи батьків –
ми стаємо спокійні,
Обіймаючи коханих –
ми стаємо щасливими,
Обіймаючи дітей –
ми стаємо добрими,
Обіймаючи друзів –
ми стаємо щирими,
Обіймаючи знайомих –
ми стаємо відкритими,
Обіймаючи життя –
ми стаємо мудрими.
Оксана Мельниченко

МІСІЯ

Місія у суті – МИ СІЄ МО,
ми сіяти можемо
в людські уми
і у всьому навкруги
якості духовні.

Кожен з нас до цього здатен,
щоб в думках, словах і діях
засівати зерна милості і милосердя,
зерна доброти й любові,
бо вони є ті основи
наявного життя і всього навколо.

Тому і наша місія серед вас:
писати ці слова у книгах
для прийняття і розуміння,
що наше життя продовжиться
саме на цих засадах.

Тому й прохання, і послання усі
до вас, наші, сестри і брати –
творімо любов і доброту,
поки життя у нас іще є
і ми здатними до дій таких.

Візьмимось дружно і свідомо,
бо іншого нема шляху додому,
як серед тернів і манівців,
зневаги і байдужості
творити любов і доброту.

Кожен, хто живе
доброту в собі несе.
Нам би це зуміти
в комусь і в собі узріти.

Це лиш початком буде,
а для всецілого життя
воно основою постане,
коли кожен своє дитя
цього навчить свідомо
саме діями своїми.

ДОЖИЛИСЯ

Мало, мало, люди, ми
творимо доброти,
то не буде й України,
то не буде і народу,
не буде і планети,
бо згубили Душі ми,
бо забули корені Роду
і далі нищимо природу
у тій ненависті і злі...

А на кого? На кого, люди?
Хіба ми у бажаннях своїх
дожилися до такого стану,
лишаючи енергії такі,
які для життя не придатні –
нам дихати нема чим,
а діти, наші діти
уже є інваліди

Кінця теж не побачимо,
бо то не страшно буде,
бо ми ось так тихенько
у байдужості і почухнемо...

У нас є шанс жити, люди,
та є ще й можливості,
бо ми життям є присутні,
то починаймо творити всі
доброту повсюди і скрізь.

Так, не за день те буде,
то хай щодня наша дія
у бажанні добра буде,
бо саме зміни дають надії.

ЖИВІ ДВЕРІ

Живі двері – це щастя стан,
які відкриваються не всім
в кімнати великої любові,
бо життя – це любов божественна,
доброта і творчість у всьому,
тому й двері при житті
відкриваються саме тому,
хто має у собі любов і доброту.

Тому так свідомо й несвідомо ми
маємо устремління всі
по тих крупинках маленьких
збирати прекрасне все те,
заради чого ми всі й живемо.
А це милосердя і доброта,
це воля, гідність і краса,
це розум, мудрість і знання.

Несвідомий ум живе енергіями,
які так безжально поїдають
нові корисливі, чи пусті бажання,
та радості в житті нема,
бо не усі у нас є дома,
та і до інших, собі подібних,
залишаються закритими ворота.

Лиш свідомий ум здатним є,
щоб при потребі заходити у живі двері
і брати необхідне для життя,

бо в його діях є розуміння просте,
що ми прийшли життями сюди,
щоб стяжати якості духовні,
які потрібні Всесвіту, Творцю
і до певної міри нам, як споживачам,
так і для гармонійних взаємин тут.

Бо все ж настане час, пора,
коли ми у діях геть усі
будемо невидимими енергіями лиш:
без цього тіла і ума у нім.
Та поки у нас можливість є
творити дії свідомо, то ум
з цієї пори і допомагає Душі.

На сьогодні в більшості людей
ум діє у виборах рішень
і не знає про наявність дверей,
щоб заходити в них і брати
ті Знання і енергію сил,
щоб життя звільнити
від того хаосу і своєї суєти.

Мати свідомий ум, то це шанс
заходити у потреби і при нужді,
щоб виправляти свої і родові помилки,
щоб самому бути творцем енергій таких,
бо кінець цієї епохи нашою бездією
спалить тих, хто духовно не доріс
і залишаться лиш потоки енергій тих,
які творили у тілах умом позитив,
щоб очищені вони продовжили
бути носіями енергій життя у Всесвіті.

ДОЛЯ, ЧИ НЕ ДОЛЯ
Спасибі Творець, Тобі,
за цей путь щоденний
по якому йдемо ми
до Отчого дому свого,
бо ця молитва
і ці чудові слова
є основою життя,
і наповнене воно
ділами про Тебе.

Ми і живими є
з тієї любові Твоєї,
яка була, є і буде
у цю мить і у віки.

Нам би зрозуміти всім,
що присутність Твоя
і є саме істинне життя,
бо невиокремленість наша,
як той моноліт усього і вся

і є те благо світобудови.

Бог – всецілість світу,
а ми частина лиш
у цій світобудові святій,
і наш путь, визначений нам,
бо ми маємо кожен пройти
з подяками Йому,
так як нема таких у світі,
хто сам собою здатен
визначити долю свою.

Усмиряючи гординю, гнів,
заздрощі, зло, ненависть,
то і Творець життя твоє
наповнить милістю своєю.

Тому подорож наша
кожного дня в житті
є пошуком істини в собі
у цих діях, коли поруч Ти.

Наповняєш єства наші
тими енергіями любові,
яку ми чуємо в собі тим
благодом і добротою до всіх.

Тому доля є лиш візир,
а Творець кожному дав можливість
життя своє наповнювати усім тим,
до чого Душа нас кожного схиляє,
аби лишень ми усі
навчалися чути її при житті.

ЄДНАННЯ

Себе зрозуміємо ми,
зрозуміємо суть свою,
своє покликання життям
на Землю і цим
ми й підтвердимо Всевишньому
свої наміри хороші.

Коли радість в діях,
коли спокій у Душі,
то ми і чуємо себе,
як єдність із Творцем

Коли Душа з єством
парить в небесах,
то дякуймо Богу і Творцю
за цей свій стан,
що прийняв він нас,
саме ті дії наші,
які Йому такі милі.

ЖИТИ ДЛЯ ІНШИХ

Справедливість по суті й змісту
впливає з правди творіння дії
з тим коренем і умовою життя,
яким називали сонце, як РА.

Сонце світить, гріє всім і вся
не нагадуючи і не вимагаючи
своїм життям, діяльністю своєю,
щоб інші давали йому щось навзамін.

Ось так в природі твориться життя,
ось так формуються всі дії,
щоб жити і творити для інших,
а людина забула про все це.

А це було і є основою життя,
це є основою, щоб зберегти
здатність людини на Землі
творити якості духовні.

ЗАБУТТЯ

Нам би жити і творити для інших,
а собі брати з потреби при можливості,
як живе усе у всьому Всесвіті,
та людина забула про все це.

Тому сьогодні у Всесвіті
порушена гармонія рівноваг
і злих енергій є більше в нас,
приймавши боротьбу за життя,
як основу діяльності в житті,
де ми можемо дозволяти собі
красти, обманювати і вбивати.

Там, де закони описують
норми поведінки людей,
країн і всього суспільства,
то там вихолощується із життя
природа, правда, воля.

Там люди не здатними є
жити у кругообігу енергій,
як частина природи,
втрачаючи можливості свої
жити так, як належить Душі.

Так, людина втрачає зв'язок
з джерелами повноцінного життя,
з можливостями доступу до знань,
а натомість приймає устрої ті,
де енергіями виснажує себе
у постійній боротьбі
і тій намарній суеті,
де забуває про покликання своє –

ростити і розвивати Душі свої.

ДОБРОТА

Доброта, як присутність на Землі
цієї якості святого Духа
є всепокриваючою енергією
в житті тим позитивом,
який кожному із нас дає
бути задоволеним життям,
мати радість, щастя і любов.

Енергії доброти по суті
не можуть зла, ненависті плодити,
а от зло досить часто в тих,
хто плодить, множить його
все таки несе частково доброту,
навіть у підказці тій для нас,
щоб змінили ми дії свої на позитив,
або той намір-дія зла
дали зміни в іншому злі,
яке творилося природою, чи людьми,
зруйнувавши частково одне одного,
а в підсумку вийшло те
всезагальне благо очікуване.

Тому ми хочемо сказати всім,
що енергії зла діють в світі
настільки наскільки те
допустити хоче доброта,
щоб так нас навчити,
щоб ми змогли відчутти,
наскільки вічним є світлий Дух,
і ту тимчасовість зла.

Знаймо люди, знаймо всі,
що навіть злі творити доброту здатні,
а от добрі чогось у діях своїх
стараються зла не плодити.

Доброта вільна і справедлива,
а от зло чогось завжди на службі,
то в прояві агресії військової,
то в тих, хто державі служить,
як осерді зла, вивищеності людини,
бо силою й боротьбою завжди
намагається норми встановити.

Так і служителі церков у суті
пропагують кару божу
і є прикладом прямим поведінкою своєю,
що не духовне вони несуть людству,
а є тим зразком служби і покори злу
у тому суспільному ланцюгу
своїх взаємовідносин до матеріального,
бо тільки духовна наповненість і суть

здатні про волю, доброту, любов говорить.

Змій не може полетіти
і корова не заспіває птахом,
то і служитель злу,
не може істини вчити.

Злий може робити добрі справи,
та і то вони є завжди тимчасові,
бо його дії із вигод-користі є,
а добрий сам перетерпить,
та ближньому не нашкодить.

Цікаво, і правда бачення
в суті й змісту слова "доброта",
як воля дій у взаємодії з со-вістю,
з вісткою Душі, як святого Духа.
Саме це є той рушійний імпульс,
коли людина свідомо вже
творити доброту може...

Зло виростає в людському умі
із баченого, почутого ним
для реалізації з можливості бажань,
чи розпоряджень-наказів інших.
Так, ми можемо сказати,
що їх підтримують енергії злі,
що і вони мають певний центр,
де збираються вони
і теж блудять між людьми,
а ці служать уже йому,
як злomu духу, але не добру.

ПРО НАС

Наша місія в книгах цих
зберегти еволюційний путь
розвитку людської спільноти
в тих якостях, які б
зберігали планетарну єдність
всіх сестер, братів, як общини,
де би взаємини між людьми
будувалися би на доброті,
милості і милосерді
для створення якостей духовних,
як рівності у розвитку Душі
і для надбання тих знань,
для творення красот матеріальних
у їх вільності і відповідальності у діях,
де справедливість і достатки
зростали би у творчій праці,
у тій радості і щасті
для життя в раю, який
так гарно описаний у казці.

Можливо ми і є один із тих,

хто вирішив пізнавати себе і світ,
то якщо є такі читачі серед вас,
з устремліннями такими,
то прийміть до гурту й нас.

ГЛАС В ПУСТИНІ

Так, ці книги
і ці слова у них
є глас в пустині,
волаючого води.

Ми вмерли,
ми смерть відчули
цих слів у бездії,
цих книг, себе...

Для чого его тішити,
переписку ведучи на ФБ
із собі подібними;
для чого мати тисячі читачів
і мільйони зневажливих мовчунів?

То краще дерево посадити,
чи то його обрізати-полікувати
і цим енергій позитивних
для Всесвіту, богам і собі
ділом цим простим створити.

СПОСТЕРЕЖЕННЯ

Так приємно спостерігати,
що, навіть, на сторінках ФБ,
цю частину талановитої молоді,
яка пише і ще й вчить,
як нам потрібно жити.

Так, це не їх досвід є –
це Знання великі ті,
які вони із Душами принесли
сьогодні для потреб людства.

Ми сприймаємо це так
і Ви сприймайте їх теж,
як підказки Творця
людській спільноті всій
через таких Його посланців,
що несуть ці слова святі
про умиротворення і доброту
для пошуку своєї Душі в собі усіма.

Нам зрозуміти слід усім,
що тільки в єднанні всіх
ми і здатними є змінити
взаємини між людьми,
людей з природою на краще.

Нам позитив творити
потрібно уже сьогодні
і цього навчають кожен по своєму,
хто відчув місію свою в житті...

Ми раді будемо всім,
хто слова приєднає свої
до цієї спільної книги
для бачення себе і інших
у цій спільній єдності
життя на планеті,
бо це умова змін на краще,
тоді і Всесвіт нам буде посилати
благодатні енергії ці –
поки іншого шляху нема.
В добру путь Вам, друзі!

Ми так і хотіли завжди
цей дім світобудови
вистелити енергіями думок,
як нитками полотно
у творенні рушника долі
для нашої планети цієї.

НАША МІСІЯ

Ми пишемо книги ці
по благословінню святого Духа,
та бачимо страх людський,
та бачмо спротив демонський,
того господа-князя через ФБ,
бо він проплачує ідеологію страху і зла,
щоб саме на його сторінках
усе це присутнім було.

Ми бачимо, що зникають
наші відгуки, як і дописи самі,
як наші, то так і інших,
хто доріс істину нести у люди,
роблячи умови декому
і далі негативом засівати
людські уми і дії у житті.

Так є серед тих, хто публічно
себе поставляє несвідомо,
джерелам Родів і Всесвіту,
що бажання й боротьба
є основою у місії її,
возносячи їх до «чеснот»,
якими людина у житті,
нібито, формує рай собі.

Не може в банці молока
сама сметана, як якість його,
осідати на дно.
Не може зрілий мед у вулику

бути знизу, біля льотка
і людина не ходить по землі
головою вниз,
хоча і має сильні м'язи шиї.

То так і зло не може світом керувати
і умови для життя створювати,
бо доброта і любов у всьому
є основою і умовою життя.

***

Та читають люди книги
і Душею приймають зміст,
а частина приймаючи,
боїться про це навіть написати,
чи відмітку поставити.

Ум наш іще суспільний,
а не свій індивідуальний,
тому й діє він так,
як то державами дано наказ.

Ці слова, ці думки
про істини реальні,
як спільні енергії ці
помаленьку рухаються.

Якби держава публічно
заявила про підтримку,
або ті керівники,
то дописи би зарясніли.

Все як є так і має бути.
Наша місія засіяти в уми
ці якості позитивні
і вивести з байдужості.

Цю працю у роках ми
пройшли з подякою Творцю.
Нас не цікавлять гроші, визнання,
аби читалися слова,
хоча ці дві умови
допомагають в збільшенні
можливостей у нас і читача.

Наша місія - єднати однодумців
і в голос це заявити всім,
бо ми усі є творцями у певній мірі,
хоча й малесенькій долі.

Про таких, зазвичай, як ми
говорити починають після смерті –
така вже людська спільнота,
так довго до людських умів
приходять ці слова.

Зміни будуть навіть у тому,
що збережеться основне –
Рід людський на планеті,
як джерело енергій життя
тут, на Землі, так і Всесвіту.

СІВАЧ

Посміхніться щиро,
що ви живими є,
бо це так проявляє
свою любов до нас Творець
і ми в крупицях своїх
тихенько її плекаємо
своїми думками і ділами,
навіть не знаючи й самі,
що ми теж участь беремо
у засіванні доброти
на цій райській Землі.

УМОВИ

Ісус учитель в суті
і по факту сподвижник був
життям своїм тих настанов,
які людству і всім
наш Творець лишив.
Тому він, як міся
людську спільноту сколихнув
у розумінні покликання сюди,
на цю Землю, людини.

Та ум людини не змінити,
бо ті, які свідомі уже є
відходять енергіями Душі
у Всесвіт навіки.

А на Землі весь час підростають
до подоби людини,
як тутешні, так і з космосу Душі,
які умами у розвитку недалекі.
Тому такі месії, як Ісус,
чи йому подібні,
не можуть раптово всім
Душі їх змінити.

Бо вони прийшли у це життя
з потребою й умовою боротьби –
боротися і виживати,
а протистояти становищу такому,
то і самим у стан боротьби встрявати.

Так, мечем мудре слово не розсікти,
та й словом не кожен меч зупинить.
Тому така потреба у єднанні,
в якому б дієва була любов і доброта,

є здатність і можливість творити
нові умови, нові порядки,
де не зло пануватиме, а радість.

ПОЧУЙМО СВОЮ ДУШУ

Навіть велика ввічливість у світі
є вільною від всілякої формальності.
Та бездоганна поведінка наша
не обтяжує клопотами щомиті,
бо вона радість нам несе,
як і мудрість не спланована.

Усвідомлене розуміння у житті
не дасть нашому уму в цьому світі
зробити негідний вчинок
бо сутність не допускає ум
керувати діями і тілом.

Мало хто із нас навчається
творити дією початкові пізнання,
чи радіти подоланню перешкод,
та скажемо усім для знання,
що багато хто готовий вже
пошкодувати про минуле
те усвідомлене пізнання.

Бо перші заклики запалюють
і приємні у відчуттях і милостиві,
але такі пізнання і відкриття
досить часто продовження не мають.

Багато хто хоче дізнатися
подробиці духовного світу
і багато жорстоко розчаровується,
бо усвідомити одне, а зовсім інше –
цей світ усвідомлено умом
сприйняти і відчувати для Душі,
а прийнявши, іти із ними у житті.

Поспішаймо люди
Душу свою почути
у цім житті і щомиті,
бо там джерела Життя і Знань.

Та скажемо і вам, що заклики такі
і ці повчання, і послання для вас
є, нібито, те блага діло в світі,
та воно веде до тієї межі,
з якої ми й самі пізнавати почали,
бо суть енергій цих в тому,
що кожен має цей путь пройти,
щоб цими каплями розуму
спільно створити життя ріку.

ЩО МИ СКАЖЕМО ОНУКАМ?

Що ми скажемо онукам,
що ми скажемо вам
на докори сумління,
коли бачили самі,
що фурами цілодобово ліс,
вивозили потайки,
а то й під супровід поліції –
а він же навколо нас ріс...

Чи не бачили? Бачили й мовчали,
коли нам обіцяли – а ми довіряли,
коли потім розчарувалися ми
в керівниках держав і на місцях,
коли ми віру до богів втрачали.

Бачили бачачи, що розкрадають
землі, ліси, води й надра,
як принижують націю, народ,
і як на сам устрій державний плюють...

Нема лісу, то нема і кисню,
знищили систему в країні,
де воду прісну берегли,
а ці злодюги-керівники,
як і той карманник на базарі,
репетують на всю горлянку ЗМІ,
що кругом нас лиш вороги,
та самі вони їх цілують
в губи, в зад, чи пах,
а ще цю комедію про грип
розкрутили так,
що шприцом тихенько вमितь
кожного на кладовище відвезуть
у мішку і без благословіння Душі.

Не буде й України скоро,
не буде і народу-нації...
не буде багатьох, а ми почахнемо
від цих дій іудейських.

То спитаймо зараз же себе:
що не дає нам бути господарями
своєї країни сьогодні й дома;
чому ми віддали свої підприємства,
землю, ліси, надра;
чому добровільно віддали
владу над собою й усім
цим іудам в одиницях?
А нас багато, а нас багато
співали і не так давно,
а сьогодні в шоколад
і у жіночий підклад,
у взуття і одяг, як і вакцину ту
вкладають неопізнану отруту
і тоді уже буде нас зовсім мало,

що закопати труп не буде кому.

Шукаймо кожен причину у собі,
гуртуймося на любові і доброті,
бо вже тридцять літ
допомагають умирати,
а прийшла пора і той час,
що завтра спитають онуки нас:
до чого докотилися ми
і чого немічніші за бур'яни.

НЕ ТАКИЙ СТРАШНИЙ

Іудаїзм не такий всесильний,
бо він є лиш частина енергій світових
і саме тому ми просимо усіх
в діях, словах, думках наближатися собою
до істини Отця-Творця-святого Духа.

Знаємо, що іудаїзм сильно сьогодні
поширився ідеологічно скрізь
не залежно від націй і кольору шкіри
і іудами на посади впливу заліз,
бо він несе собою в уми людські
лиш той суспільний прагматизм
і з духовністю зв'язку у нього ніц.

Навіть серед євреїв в Ізраїлі
прихильниками його є лиш
та частина незначна,
як і на теренах України
не всі є прихильниками християнства,
як і не всі послідовниками Христоса.

Навіть у селі, де живе
тисяч п'ять, чи три,
то до церкви лиш сотня йде,
а з сотні два, чи три лиш
несуть святого Духа у собі,
трохи більше половини з них
є прихильниками господ,
а інші йдуть для моди,
чи то для годиться,
бо може стане у нагоді.

Ось такий розклад серед прихожан
в будь яких традиціях релігійних,
як і серед усіх живих на Землі
є багато тих, хто хоч раз
за життя своє, Творцем дароване
святому Духові голову нахилив,
бо ми з вами усі,
хочемо того, чи ні
несемо частиночку Його у собі,
яку Душею обумовили ми.

Та міць духовна не в кількості є,
а в якостях святих і чистих,
хоча та мнима міць у брехні їх
і у правах власності написаних
на природу й усіх нас
є нікчемними у суті,
бо право у всіх одне – право жити
право любов і доброту творити.

Так, мало святих сьогодні,
та кожен уже свідомо може
стяжати якості духовні
і цим Творцю й собі допоможе.

Тоді це будуть умови ті,
як середовище святе,
де виростуть серед нас
ті духівники, ті вчителі,
які і будуть вчити якраз
спілкуванню із Творцем,
бо тільки у спілкуванні ми
і матимемо доступ до Знань.

Іудаїзм є на Землі,
як прояв сатани,
що має свої плани
і ті масонські ложі,
щоб плодити зло і страх.
То що, ми усі, усі такі дурні...
Ні і ні! Тільки єднаймося усі
на діях у любові і доброті.
“Бо навіть у психлікарні
тимчасово відпочивають боги”.

Та знаймо люди, знаймо всі,
що цей чорт не страшний такий,
як його малюють ідеологи і ЗМІ.
Тому будьмо мудрі і свідомі,
що ми є Творця дітьми
і маємо Йому допомогти
у цей час скрутний.
Він нас всіх жде
для дій саме таких,
бо цим навчити хоче
виходити із страждань.

Навчаймося бути мудрими,
то і Творець допоможе тим,
хто шукає спокій і умови творити,
щоб жити краще і у радості.
(Побачимо усі, читачі,
скільки поширень буде,
і саме випробування таке,
засвідчить явно те,
чи дійсно любимо ми

це Життя і цього Бога,
чи ми дійсні посланці
Душами святого Духа.)

ЛЮДИ

Сьогодні кожен скаже,
що чоловік на Землі
жив і живе мільярди літ,
та все ж євреями для нас
написана іс-тор-і-я,
що першою людиною
на Землі був Юдам.

Ні, чоловік був жив і тоді,
лишивши позитиву носіїв у собі
для продовження життя на Землі,
та саме за сім тисяч літ
з космосу прийшли
з прокаятою в собі
ці л-юди жовті,
та і вони,
дванадцять плем'я Юди
від себе відділили
на східні схили,
виростивши на сьогодні
ідеологію таку,
за якою взяв собі
«вибраність» ту,
яка так р'яно служить злу.

Юдам по змісту й суті є синонім
зрадника Творця і Бога
і рід його із життя в життя
у мандрах по землі,
не дивлячись на заборони
єднався тілом і традиціями
з іншими – їм подібними.

Та і вони після тисяч семи
організували собі державу
і назву придумали до ладу –
Із-раю-лю.
Так із раю їх вигнали Боги.

Так вони не дурні по собі –
вони продажні й хитрі
і для оправдань своїх
обумовили іудаїзм,
як самовибраний народ,
як вивищеність над усіма
і діями тихенькими є
організаторами всіх війн на Землі.
Вони відкрито пишуть про це
у своїх “книгах святих”,
що дає оправдувати їм

свій приземний геноцид.

Так іуди й там є л-юди,
хоча євреям всім
і серед них не мед.
Тому дієва доброта
і вказує усім у світі
про подобу до Творця.
Доброта не знає націй,
не знає поділів у природі,
бо ми усі подібними є
у цьому енергетичному коловороті.

МИКОЛА

Який насправді є Микола,
то така й шапка є на нім;
який Дух нації-народу,
то такі й керівники.
Ось так по шапці
і по діях людських
говорять про Україну,
бо якраз так ми
і проявлені у світі.

Був перший у керма,
то розв'язав усім язика –
сам так діяв у всьому,
то і не забороняв нікому
а вже другий став,
то хитрість іудейську показав –
і маленьких іудеїв-українців
теж до дій прийняли, а вони
грабувати всезагальне почали,
та так, щоб у середовищі своїм
і це проявилось в третім,
бо побачили й відчули всі,
що безкарно можна красти,
що можна вбивати й забирати,
не боячись господ і богів.

Та в народі і в природі Дух
справедливості іще жеврів
і забажалось усім
своїми руками дещо мати.
І поїхали українці жебракувати,
а ті, які лишилися тут,
захотіли сильної руки.
Так з'явився четвертий,
та чуть було не роздертий
міжнародним кагалом,
який на Україні побачив
дурних ізгоїв посеред Євроти
і ті багатства на тій землі,
але бандит утік, бо він у законі
і принишкли смотрящі.

А тут направили масони
свого представника з Одеси,
щоб неписані закони
закріпити на папері
і по буквах визначити “право”
на землю, воду, ліс і надра,
та те само і до живих –
розгубився народ,
скаламутився в думках і діях,
бо лишилися міцні духом
і ті шалапаї, що нічого не мали,
а ті, які опинилися за кордоном,
лише про себе дбали.

Тому в середовище таке
по його психічному стану
і був скерований кагалом
шостий і шалапут,
який і був подібний до мас,
а закони і печатки в кабінетах
приймали і ставили не для нас.

Нема сьогодні в Україні
волі і прав на майно,
які було Творцем дано.
Зневірилися люди у собі і в богах,
збайдужіли до всього
і склалася ситуація така:
хто підбурювати стане,
то в упряжці зі злом буде,
а кагал цього і жде
і всіх тихенько переб’є
наших іуд руками
за їх шенкелі й доляри.

Вихід тут один –
за розум братися пора
і мудро діяти для всіх,
бо міць народу і природи
у доброті і справедливості.
То єднаймося люди всі
з любов’ю і милістю,
щоб життя і Дух зберегти.

Ми їх не знаємо,
та це так Дух
свідчить про них,
а ми Його волю лиш
вам написали тут
для осмислення
усіх дій своїх
і цим до позитиву
прихиляймо себе і родину,
бо це і є той путь,

яким до блага ідуть.

Так, ми їх не знаємо
і знати не бажаємо,
та коли ми, майже, всі такі,
то чого і ремствувати тоді...
А якщо нас Дух святий
Душею до змін зве деколи,
то відгукнімося добротою
і Він накриє нас любов'ю.

Прихилиймося самі
до святого Духа усі,
бо то є прихисток такий
для нашої Душі істинної.
Не може нищий Духом
гідним діями бути.
Зерно плюгаве дасть
і плід такий срамний.

Нам потрібно самим
найперш у своїй хаті
наводити порядки,
а не по вікнах зазирати,
бо так у печі
і погорять горшки...

КНИГИ

Книга буває пристрасна,
або про невідоме, чи таємне
з Душею гомонить.
Буває, що вбиває,
або рани лишає.
Мости дружби будує
і народи собою єднає...

А от чим хороший є
цей співрозмовник наш,
бо він слухняний,
коли книгу закривають,
то вона лежить і мовчить.

Так то і це короткочасне,
бо прочитавши ми інші думки,
то деякі приймаємо,
а деякі і забуваємо.

Бо слова у книгах,
то завжди є досвід інших,
до якого приходять всі
через вибори і помилки.

Тому приймаючи мудрість таку,
ми зв'яємо зі своєю совістю
і тим чуттям Душі,

що дає результати хороші.

Ось чому читати книги
так потрібно всім –
і дорослим і малим,
бо там Знання відкриті.

Вони теж несуть слова
про бажання Творця –
творити і любити,
як Він нам заповів,
даруючи життя,
бо воно основою і є.

ДОВІРА

Зміни мою довіру, о Боже!
Та не маємо права ми
про таке прохати і казати,
бо всезнаючий і так знає,
а ми німі... і тільки дії наші
у космічному дозволянні
можуть нас повертати
на той рубіж, на ту межу,
де ми здатні творити радість.

Та довіра відгукнеться чуттями,
коли ми очистимося життями –
своїм цим і життями предків наших,
та знаймо також щомиті,
що не можна при житті
Душам залишати,
усі ці помилки-гріхи.

Довіряймо життю,
то будемо й Духом кріпкі
і все навколо нас
буде славословити Творця,
бо геть усе життя,
то є подарунок Бога
і пам'ятаймо про це усі
щодня протягом років.

Нехай на серці буде спокій
...і так щодня,
то очиститься Рід
і джерела його духовні.

Якщо любов Божа
у твоєму серці є,
то її видно й чути всім
у вчинках і словах твоїх.

ДИВО

Суть дива в сприйнятті
є в тому, що факти й дії у ньому

не підвладні людському уму
і непосильними є у виконанні,
бо містить у собі енергії ті,
які належать Духові святому.

Та витонченість візерунку
на віконному склі в мороз,
чи те нерукотворне джерело,
яке відкритим завжди є,
та диво дивне – не витікає.
Сам сніг холодом віє,
та саме у мороз він нас і гріє,
коли ми сховаємося в ньому тілом.
Сонце опікає людині шкіру,
а в полі зерно від нього зріє.
Вода лагідна й м'ягка собою,
камінь перетирає у пісок...

Все живе має енергії свої,
має здатність творити,
та невидимість ота
і творить зримі чудеса

ГАРМОНІЯ ЦВІТЕ
Бережімо рідних своїх,
бережімо тих, хто поряд є,
бо ми усі разом
з середовищем природним
і є оте святе і чисте,
що ми називаємо життям.

Ми всі відкриваємо
цей світ по новому
і кожен все ж по своєму,
та ми так багато у чому
є між собою подібними,
як і часто й густо є різними.

Ми життями на Землі
від піщини до людини
присутністю, чи в діях
несемо чимало позитиву,
однак на цьому путі розвитку
ми є дикі і страшні,
приносячи масу негативу.

Тому міркування такі
дають нам підстави,
що ми, люди, здатні
себе і світ міняти.

То очишуймося від лихого,
від байдужості, гордині, зла
і берімося свідомо до справ,
щоб облаштувати життя так,

де гармонія взаємин цвіте
добродіяннями й любов'ю
поміж всіма і вся,
ким наповнена Земля.

СЕМЬЯ

Все люди на Земле
одна большая семья.
Да, сварливая иногда
И любящая всегда
... и много раз да, да, да,
Ибо она еще жива
И изменяться она
к лучшему способна.

ПО СОВІСТІ

Визнаймо ж усі,
що ми все таки
заблудшими є
у цих звабах ума
і кожен раз Душа,
приходячи життями,
а ум набираючи тям,
визначаємо орієнтир –
жити й діяти по совісті.

Навіть у житті одним
в періоди його різні
бачимо промінець той,
який ось так враз
освітлює наші дії й ум,
закріплюючи знання
і цей життєвий досвід,
даючи право нам
сказати, що ми вже мудрі.

Таке чуття Всесвіту й себе
і, ніби, з бачення свого
при сонці, чи зорі
у певний день, чи ночі
ми і знаходимо усі
ті стежинки на Землі,
якими і пізнаємо путь,
яким до Тебе усі йдуть.

Я ЧИТАЧ

Читаю залюбки про життя,
шукаючи роздумів мудрих
тих слів, дій і порад,
як самому жити вільно
і так вільно жити міг
весь люд на планеті цій.

Є різні серед них –
талановиті й ремісники

і всі вони потрібні,
коли діють на благо,
як істинні посланці
нашого Всевишнього.

Бо якби я міг
спитати на Землі усіх:
хто хоче бути прозаїком, чи поетом?
Або й спитати тих,
хто пише романи, вірші...:
чи шанують вас в сім'ї, родині?

Бо питаючи їх: сестер, батьків,
дітей, онуків і сусідів,
то скажемо усім,
що бажаючих не зустрів.

Ми розуміємо, що
письменником родитися потрібно,
а шани нема, хоча деякі і пишуть
все і про все,
оплачуючи конкурси і дипломи,
як ті відзнаки і премії...

Важко, важко нації тепер,
важко і поетам-духівникам,
та вся надія сьогодні на них,
що саме вони допоможуть людям
вийти із відреченості і байдужості;
що саме вони допоможуть людям
зміцнити духом і умом дозріти,
бо маємо зрозуміти всі,
що не маємо права не жити.

Життя відновиться лиш тоді,
коли основна частина людства
буде діяти із любові і доброти,
бо іншого шляху усе таки нема.

Тому вся надія на мудре слово.
Так буде, є і було:
перш було слово і слово було –
Життя і слово було у Нього.

Тому й просимо ми, читачі,
усіх, хто в люди посилає слово:
будьте духом посланцями Творця,
будьте духівниками суспільства,
бо саме для цього вам усім
і даровано талант такий.

Чи ні? Ви його купили?
А може вас цього навчили?
То де ж ви його взяли?...
То для чого тоді!!!...

Ага, подарував Дух святий,
Бог Життя цього...,
то і ви несіть дари такі,
щоб кожне слово
до радості життя наvertало,
щоб зменшити зло і війни.

Схаменіться найперш ви,
Духа святого посланці...
Чого маніпулюєте словами,
вводячи своїх братів в оману...

Чи не бачите, не відчуваєте ви,
що сьогодні твориться на Землі...
В чому місія ваша, слів носії?
Веселити – то чи ви паяці?

Кому годите словоблуддям? Сатані!
Забувши про долю собаки...
Чому не довіряють люди
словесам римованим і не зовсім?

Бо вони порожні і пусті...
у них нема розуміння
суті й змісту життя...
То для чого ви тут присутні?

Дві хвороби в умі людським:
брехня у лицемірстві,
бо дії про це свідчать,
що не живемо ми по правді
і те тяжке відчуття непотрібності,
яке й народжує байдужість,
яка в людей любов нищить,
нищить всі основи нашого буття.

То кому потрібні такі «духівники»,
які поетами суспільними стали,
але суть піта знехтували
і місію свою, хоча і не просту.

Тому знаймо про весь Рід
і про весь людський нарід,
про джерела якостей духовних
і в єднанні творчих дій.

Бо тільки доброта й любов
дає енергії життя Душі;
бо тільки тоді до нас
Творець і шле благодать.

РОЗДУМИ

У цій місії непростій
кожен день питають нас:

що ви думаєте про себе
і що скажете для колег?

Ми послання писали
і свою позицію означали,
та мовчать прозаїки й поети.
Тому у роздумах таких
вирішили спитати їх.

Скажіть ось тут публічно:
скільки разів у житті
ви зустрічалися з людьми,
які самі бажали вас почути?

Щоб про сокровенне поговорити,
щоб почути підказки і поради,
як би могли поміняти взаємини
людські та все на краще.

Так зустрічі певні є,
та то специфічні зібрання,
де учні, чи працівники
по наказу на зустріч таку прийшли.

Так потішить керівництво
уже поету его тремке його,
щоб потім він у торгах
слово виборцю сказав
про кандидата «праведника».

А хочеться почути про те,
до чого людина кожна йде,
бо вона Душею відчуває,
що чисте і святе десь є.

І люди часто шукають самі,
та не знають часто всі,
що слова усім нести
Творець послав піїтів талановитих.

Щоб вони поведінкою своєю,
щоб словом вміло підійшли
і гідно жити навчили,
як то і подобає дітям Його.

Душі в багатьох іще закриті,
а ще більшості закрили їх
ідеологіями різними,
щоб вогником свій путь
собі і іншим не освітили.

Тому й Творець на ділі
у цей час скрути й суєти
так густо засіяв піїтами
людську спільноту,

щоб слово істини вони
багатьом донести змогли.

Не кожен з деревом вмiє говорити,
та не кожен здатним є,
щоб словом iнший ум вiдкрити,
а потiм спiльно й Душу.

Отакi роздуми спонукали
написати про вас i нас
i повторно знову спитати:
чи здатнi ви нас духом насищати,
чи тiльки про потiху ума дбати,
щоб ми не шукали джерел волi
i бути, як i ви рабами долi
у створенiй суспiльством неволi.

ПІІТИ

Пiїти мають слова iстиннi нести,
бо не кожен здатен сам шукати
тi джерела енергiї позитивних,
тi книги, поради, повчання...

Так, нема пiдтримки вiд держав,
та втриматися має кожен в цiй суетi,
щоб не пiддатися спокусам простим,
щоб не розмiняти совiстi своєї...

Не розмiняти таланти вiд Творця
на тi грошi для виживання,
чи на тi дипломи паперовi,
бо все ж не вони, не вони...

Не вони спонукають вас
писати цi вишуканi слова,
якi б торкали людей серця,
вселяючи довіру до життя.

ПРИВ'ЯЗКА

Темнi енергiї, злi
завжди в боротьбi,
як у явнiй,
то так i в таємнiй.

Тому знаймо всi,
що за справи поганi
будуть такi й енергiї данi,
бо саме вони
тримають на поводку тих,
хто помилку допустив
i це є той ланцюг,
яким єство уже
до сил злих прив'язане.

НЕБЕЗПЕКА

Вбивство результатом є
негативних енергій наших
(гнів, образи, заздрощі)
і вони є небезпечні
для особи однієї,
чи то для багатьох.

Бо безпека така,
то є не пусті слова,
бо вона палить вже
енергію сім'ї, родів,
чим ми більше схожі
в поведінці такій
на плазунів, чи тварин.

А ми ж усі хочемо жити,
ми хочемо кохати
і коханими бути,
щоб творчий підхід завжди
наповняв наш кожен рух
і ми у радості життя
мали би потрібний доступ
до джерел знання.

Бо вони дають чоловіку
ту любов велику,
яка має енергії достатні,
щоб ми себе і далі
мудро проявляли,
але не в тяжкостях буття,
не в здобуванні їжі
і не в потребі засобів
для пересування
і палива до них.

Ми зайняті впусу усі
спалюванням енергій своїх
на всілякий гнів, гординю, злість,
а не для того,
щоб свідомо пізнавати свою суть,
свою Душу, бо вона є провідник,
бо вона є той пошуковик,
який і є ось цим єством триєдиним.

ОБМАН

Ось як діють ці наші керівники,
міжнародні гатунку злодії
із відомого кагалу-серіалу:
домовилися іуди зрівняти ціни
на газ і інші послуги до Європи,
та руки не доходять в них
чогось до зрівняння зарплат.

Або оголошують дороги покращити,
чи то армію зміцнити,

та про кількість виділених грошей,
чи то витрачених для цього
мовчать, аби знову обіцять,
що вакцину будуть купувать...,
та левова частина коштів цих
буде розкрадена у махінаціях їх.

Отак створений штучно шум
і під схвалення мас через ЗМІ,
бо то був гул на обіцянки такі,
а державні гроші ті,
які зібрані податками
потекли у два напрямки:
трошки для оголошених,
а інші для крадіїв.

Один із оголошувачів є
з кабінетів тих широких
і необмеженим в обіцянках,
то так і у государевих діях,
дає можливість
організувати публічний процес,
коли про махінації дізнається плебс
і вже в суді «потерпілий»
компенсацію грошову
отримає в держави чималу,
бо через роки виявиться,
що він чесний громадянин,
а не якийсь задрипаний злодій
і відновить свій упавший імідж,
а обіцянки-цяцянки і писанина
в архів будуть здані,
в якому теж двері розламані,
бо для неполадків таких
і казна пуста у хазяїв цих.

ЛЮБОВ НАПОВНЮЄ
Коли сонечко встає,
то чоловік омиває себе
і Богові дяку посилає,
що жив-здоров
і дозволу питає
на прийняття благословіння
на день новий,
а коли воно заходить,
то чоловік дім увесь
з молитвою спати ложить.

І для дяки, і до молитви
людина приступати здатною є,
коли любов її наповнює,
а коли вона є пуста,
то її полонила суєта
і тоді часу ні нащо нема.

ЗВ'ЯЗОК

В суботу поминальну цю
пом'янімо всіх і вся
хто собою, або нахально відійшли
тілами в прах, а Душами в простори,
у ті ріки тих потоків енергій,
які й почали з джерел родових вони.

Пом'янімо всі хороші справи їх,
а якщо в умі спливе щось неприємне,
то у цім житті своїм допоможемо їм
виправити ту помилку-гріх
і цим полегшим долю їх,
та діями такими і в молитві
ми очистимо й свої путі,
якими ми прямуємо в житті.

Хай будуть поминальні дні
у кожному житті, бо ми
все таки пов'язані усі
енергіями святими і
саме з тими, які відійшли.

ЗАПОВІТ

Як помру, то хай тіло три дні
на лаві полежить,
щоб Душа спокійно змогла
для пошуків летіть,
а вже потім в крематорії
спаліте тіло брэнне це
і під Нетребою, де родився,
попіл віддайте вітру, полю.
Хай Душа вільна буде
і до святого Духа лине,
бо Він живим мене прийняв,
коли ці книги написати дозволяв.

Душа буде в радості
і молитви будуть за вас,
мої рідні, святі і чисті,
які леліяти вона буде
біля джерел ваших Душ,
щоб вони в житті
брали по потребі
ту доброту й любов святу
для дарування іншим.

Якщо Єва не захоче так,
то поховайте тіло, будь ласка,
в Кисоричах на кладовищі
біля тещі до Миші дядька
без попа і хреста,
і руки й ноги навхрест не в'яжіть,
бо ми при житті не були раб,
а лиш воскова свіча й молитва

і також спів птахів, чи шепіт вітру
хай кожного веселить,
бо це буде літо,
а у підніжжя горбка положіть
червоний камінь,
що біля батькового хреста лежить
без вінків і плачів,
а на могилі посадіть люпин,
щоб фіолетовим кольором
кликав для зцілення він.

Не треба пишності,
бо ми любили тишу.
Щоб лиш рідня прийшла
і ми змогли передать
ту святу благодать
цій родині всій,
яка була Душі прихистком.

Ми, нібито, мертвий є,
тому відчуттів нема,
що ми живі,
що кров у жилах струменить,
а так захотілося жить
з кожним днем все більше.

ВЧИМОСЯ

Батько несе турботу, захист,
а мати щира в діях і теплоті,
то в них і виросте дитина
на радість їм і втіху Творцю.

То сядьмо в самоті,
тихенько і в стороні
і поміркуймо кожен сам собі:
чи батько-мати ми по суті,
які б вмючи могли
своїх нових сестер-братів
у цьому неспокійному світі
вчити гідно жити
і через випробування вести
на радість їм і собі,
то так і на тиху втіху
Отцю-Творцю-святому Духу.

Кожен у роздумах таких
скаже сам собі для дій,
що бути батьками нам
потрібно вчитися все таки,
а потім, маючи досвід-мудрість,
заново уже на дідуся вчитись.

Така ж місія і у жінки-матері,
бо всі вони мають вчитися разом:
Батьки навчаються духовному,

а дітки пізнають собою
ту суть і зміст життя,
бо саме в такій безконечності
і ростуть, і розвиваються у нас
у такому розумінні
усі ті енергії духовні.

Діти найдорожче у житті,
у житті батьків, родів,
тому у нас і можливість є
навчитися самим гідно жити
і дітей цього навчити.

ЛЮДИНА РОСТЕ

Людина завжди одна і та ж.
Тільки з роками досвід, мудрість
розуміння знову нам дають,
що ми істину шукаємо
і так знову по стану Душі
ми в дитинство повертаємо.

Це так нас Душа водила
різними манівцями життя,
та і постійно у всьому вчила,
щоб ми доброту творили,
щоб з любов'ю святою жили
навчалися самі і з усіма,
бо саме у цьому і є місія
кожної людини на Землі
і у Всесвіті великім її нести.

Добре і дуже добре є,
коли душа в такім естві росте.
А коли її роками не чули ми,
та ще й у роках зрілих
сєнс життя не зрозуміли,
та Душа і тоді зростає лєдь,
щоб хоч зберегти той рівєнь,
в якому прийшла у це життя.

Лиш та Душа страждає,
яка носить із собою щодня
бездумні, глупі помилки,
і часто такі страшні по собі,
які і маємо виправляти ми
і нові й нові покоління,
бо в нас ум іще не дозрів,
не має свідомості і мудрості
для дій, хоча б в оточенні своїм.

Ми не здатні зрозуміти Бога,
ми й не вміємо й самі,
щоб нам еством єдиним
бути усім дома у цім тілі.
А дома, то це коли

тіло, ум і Душа
з гармонією у собі
несуть єдність джерела.

Тому, шановний читачу,
прийми цей план дій,
бо прийняття – це бачення
нове себе і всього,
що є повсякчас навколо,
то тоді є здатними ми
радісне життя будувати.

Біжать у нас роки
і далі у всьому навкруги,
хоча на відстані руки,
коли дивимося у календарі
на ті назви днів і дати...

..., а якщо сісти і згадати,
то вони усі такі подібні
і навіть дії і слова одні –
отак роки і все життя
є днем одним...
Була мить і нема.

Ні є. У днях минулих є
сліди наших слів і дій
у предметах інших,
як і в поведінці живих,
та і ми вже інші,
хоча іще дивимося вперед,
бо бачення у нас є
від єдиного і цілого.

ПРОЩЕННЯ

Прощення зрад і зла
одним, чи обома
у своєму змісті
передбачає поговорити.

Прощення в кінці
означає чистоту Душі,
бо ми відчуємо єством,
те єднання Душі і Духа.

Шукаймо спосіб усі ми,
щоб в радості жити,
бо досвід батьків і наш
мають саме цього нас вчити.

ЖАГА І ЖУРА

Дякуємо Тобі, Всевишній,
що з благословіння святого Духа
Твої істини і мудрість людства,
Ти дозволив описати в книгах,

а тепер ми не здатні є
бачити і чути, що ця праця
комусь помічною у житті є.

Жага була і жага є писати
про ці якості святого Духа,
які неочікувано відкрилися нам
і приємно живі книги видавати,
і коротенькі дописи в інтернеті поміщати,
та жура стискає груди,
що ми нездатними є
бачити і чути те,
чи так повно читають люди,
як і писали ці рядки ми.

Щось не так у цих діях,
бо появилася в умі зневіра,
хоча Душа собою спокійна,
та ум кричить: писати припини,
бо не читають саме в темпах таких,
коли ми писали дні і ночі,
ніби, нас ангели підганяли.

Серце вже болить і неміч у руках,
та жура мучить нас, що вона
у наше життя прийшла,
а за нею зневіра і байдужість,
які засіють все єство злом,
через розчарованість...
і ось уже є страх, що іще трохи
і звинуватимо в цьому святого Духа:
коли писати дозволяв і ніби то підганяв,
а сьогодні нема кому читати,
бо читати, пити буде той,
хто до цих знань є спраглим.

Засвідчим, а Ти знаєш,
що то неправда у словах моїх,
бо читають люди на теми такі
і шукають істину в житті,
і шукають способи себе змінити.

А от себе як тяжко втримати,
щоб межі не переступити,
щоб не збайдужіти, як Христос.

Чи то його місія й була до тридцяти трьох,
а наша закінчується сьогодні...
бо не може один без помочі Творця
встояти проти вселенного зла,
як і не може один без святого Духа
зміцнити стіни світобудови.

Тому ми й просили всіх,
як дітей Творця, як Його творіння:

допомагаймо одне одному
заради всецілого спасіння.

Одне лиш просимо Творця:
не допусти прийняти
цю байдужість і зло,
щоб Душа з собою
далі їх не понесла.

Ми уже казали і скажемо й тепер:
на все воля Твоя, Отче!

Простіть і Ви, сестри і брати,
що ми опустили руки!
Але перед цим даруємо усім
оці слова і ці книги,
щоб вони поширювачів знайшли
для цієї любові і доброти
серед усього живого на Землі.

ПОСВЯТА ШУКАЧУ
Присвячується усім,
хто хоче отримати плоди
в пошуках своїх
тих крупиць Знань
при читанні книг
і прийняти умову ту,
що дії такі
залишаться в житті
в постійному піклуванні
про Дух, Душу, Ум і Тіло,
як і весь фізичний світ,
який є постійно навколо
в дбанні і старанні
для розвитку і росту.

Тому читаючи книги
і творячи філіграні днів,
ми маємо свідомими бути,
що книги пише чоловік
і він не здатен сам
описати всі Знання нам,
бо кожному із нас,
хто пише про істину,
то пише лиш те,
що він бачити може,
так як це Всевишнього дар,
як дар спілкування з Космосом,
і тих наявних Знань,
які писар має у собі
у цьому приземленому житті.

Всі Знання людству
і надходять шукачу,
як та безначальна

і безкінечна істина
у вигляді гіпотез-слів,
із тих бачень, мрій,
як можливості такі,
які люди реалізувати здатні
у практичному застосуванні.

Сам шукач собою і приніс
цю частинку Знань для всіх
у тих образах думкових
у тих реченнях із слів,
які все таки пише він
першим словом, як пілігрим,
як той, хто поширює всім,
постійно практикуючи в собі
ті якості чисті і святі.

Так, ці книги читають всі,
особливо стараються хворі,
бо вони поінформовані,
що проблеми, негаразди всі
у нашому житті від страждань Душі,
яка страждає, бо чоловік умом
не вміє виправляти помилки роду і свої.

Однак надію має,
що прочитавши ці рядки,
то цим позбавиться проблем
і цим зцілить тіло.
Так, це хороший почин,
та й ці книги в світі
потрібно читати вміти,
опираючись на знання свої,
на розуміння коренів хвороб
через вміння налаштовувати думки свої
на наступні дії у житті,
знаючи одне, що ні книга, ні духівник
не допоможе горемиці,
бо все в його життя має прийти
тільки з його рук-думок.

Книги і цілителі,
слова і молитви
є лиш візиром пошуковцю,
є лиш помічник,
бо все інше дав Творець –
і це життя з череди помилок,
щоб ідучи через тернії колючі
при допомозі свічі-Душі
побачити ці книги.

Випадковостей нема,
бо все у житті є для нас
і нами має бути прийняте
з радістю в любові,

чи як урок-підказка,
яку через умиротворення себе,
щоб зрозуміти усе те,
що вона нам і чого несе.

ЕНЕРГІЇ

Всім, чим наповнений Всесвіт,
як і окремий індивід –
є енергій різновид
у їх взаємодії
у просторі і часі.

Так людина обумовила й себе,
свою присутність у світі цім,
як поєднання і окремість
енергій різноманітних
себе, краплі-людини,
серед живих істот інших
Духом, Душею, Умом і Тілом.

У проявленому стані
ми бачимо форму Тіла,
а в ньому мозок, як осердя Ума
з його додатками багатьма,
і тією невидимою частиною,
як процес-взаємодія його
з нашою Душею,
всесвітнім Духом
і тим простором,
проявленим фізично,
чи тією безліччю потічків
енергетичних пучків –
і все це не є виокремленим,
а тим одним цілим,
в якому ми життям присутні
літами нам відведеними.

Тіло має силу, та і Ум
є енергетично насиченим,
а Душа по своєму має міць.
То ми і уявити не здатні,
наскільки Дух Всесвіту потужний
всебаченням, всечуттям,
всеможливостями,
як і діями своїми,
який зі Знань, Умін
і Розуму свого
утримує рівновагу
позитиву й негативу.

Ніщо і ніхто не виникає із нічого,
як весь процес у собі є безкінечним
тим рухом живодайним скрізь
з різністю складу і швидкістю.

Тому людина чула і сприймала
цей різний рух і різність проявів його,
назвавши кожен рух у дії,
як Дух вітру, Дух сонця, Дух людини –
і вони були істинними в пізнанні,
додаючи, що сьогодні дух вітру злий,
бо зриває дах і лама дерева,
а в інший день теплим і лагідним є,
то саме це давало радість, чи журу;
тужити, чи виспівувати хвалу.
Ось таке розуміння проявів Життя
у величезному розмаїтті духів
давало і дає усім і вся
весь Всесвіт, як дії Творця.

Тільки з часом людина
сама керувати світом захотіла,
обумовивши Бога, як моноліт
тими канонами незмінними,
чим створила страждань багато,
яке насичувала гнівом, страхом,
добрехавшись до того,
що Ісус Христос – є Бог,
що Гуатама Будда... - Бог...

Так, вони є частина життя
і то найкраща та,
яка позитивом насичена,
як і у всьому живому
Душею означена.

Те ж ми скажемо й про рух,
про рух всесвітній,
як Дух святий і чистий,
як енергії позитивні
в доброті і щирості.

Як і всеціле Життя,
то є рух енергій різних,
та людина у поділах своїх
залишила лишень двох із всіх:
Духа святого і Духа лихого,
обумовивши цим енергії різні,
як позитивні і негативні,
як добрі і плохі,
які є з одного джерела –
одні, як любов і доброта,
а інші, як ненависть і зло.

Тому людина їх
так і називала в обиході:
Дух святий у якостях таких,
а іншого назвала Дияволом,
що проявленням негативу є.

Дух святий означеним є
по планеті всій у всьому,
незалежно від релігійних традицій,
чи то й без них,
а от Диявол у собі носить
синоніми різні і приховані –
то Чорт, то Сатана, то Біс...

І як не дивно на сьогодні,
що ні філософи, ні теософи
не внесли в ідеологію суспільну
ту суть і той зміст,
не назвавши Духа святого
і Диявола лихого
всецілим Богом-Життям.
І це є правильним,
бо вони лиш частина
джерел енергій тих,
які пізнала людина.

Хоча в єднанні вони Один –
Дух святий, як реальність свідома,
як пряма дорога в лоно Його,
щоб Він мав таку міць
для врівноваження енергій цих,
які у взаємодії своїй
і є та основа, і є той ґрунт,
де виростає позитив
а Диявол, як розмаїння помилок,
бо вони і є умова для навчання
у цих подорожах Душі в життях
для росту і розвитку Ума і Душі.

Ріст і розвиток можливим є,
коли ми життям присутні,
бо Тіло допомагає Уму
навчатися творити всім
любов і доброту,
водночасі поширюючи так
в середовищі своїм,
а Душею енергії такі
направляються джерелу –
Отцю-Творцю-святому Духу.

Та людство не здатне є
усім Всесвітом керувати,
а щоб значимість показати
ліквідувала назви духів всі,
ввівши в канони і закони
для різних рас і народів
моно (один)- тео (бог)- ї-зм
(як здатність змінювати під себе).

Ось так в одного чоловіка –
чи то і Ісуса, Гуатаму, інших,

поміщаючи все Життя
і наділяючи його
здібностями всеціло
управляти всім і вся
зі здатністю Творця
милувати й карати,
любити і вбивати.

Та по суті вони
є частина всецілого життя
і це не для осуду-суджень є
їх ролі в засіві людства
якостями святого Духа,
бо вони вказали тоді всім,
що путь чоловіка
в лоно Духа можливе тим,
хто Душею і станом єства
доросли до них.

Вожді людства домовилися уже,
що для всіх на планеті буде
один вождь – князь-господь
в образі людським,
та дії будуть в нього однокі,
бо він постійно в боротьбі,
а там де боротьба,
то там маса зла,
бо ними рухає давно
жадоба, користь і вигода.

Вони сорому не мають
і сьогодні господа Богом називають,
хоча господин є дрібнотою
у всецілому Житті на планеті,
але ввели в канони й суспільні молитви
і кричать з підвищень і із-за ящиків
ці слова : господь-Бог, щоб ми усі,
як біснуваті дурні повторювали усі
за ними ці слова, роздвоюючи своє єство,
роздвоюючи енергії, які
ми маємо усі від Творця
і святим Духом утвердивши Життя,
але в таких от господніх молитвах,
ми й посилаємо частково словами
князю світу енергії життя,
обділяючи енергетично Творця.

Як важко й гірко на таке дивитися,
що ми несемо дари Творця
у поклонах, на колінах
князю-господу мирському.

А як важко дивитися Душі
на наші дії ось такі –
гнів, гординю, заздрощі,

ненависть, жорстокість, зло,
змагальність, боротьбу, жадібність,
осуд, лицемірство, обман,
знаючи, що дії наші всі
найбільш енергіями насичені.

Визнаймо, що у виборах своїх
помилку велику вчинили ми,
то покаймося люди всі
і починаймо з цієї миті
любов і добро творити,
навчаючись у кожній дії,
при баченні у собі урок
в тих спробах, намаганнях
чинити страх і зло,
бо вони підказками є
і завжди там добро присутнє,
і зерно позитиву узріти б нам,
то саме дії такі і дають
Творцю-святому Духові міцніти –
а це і дасть нам і Йому
порядок на Землі навести.

Так, ми співтворці Всесвіту,
коли ми у діях є свідомі,
а коли ми такі,
як і ці обмежені боги,
то і всі дії наші у суєті
і у тих виборах одного з двох,
коли ми себе возвели у всьому,
як князя-господа над людьми,
то так і над природою і всім,
а ще намагаємося спільним умом
повертати зірки...

А фактично гординя ця
і привела людство все до того,
що вміння спілкуватися втратило воно:
між собою мудрості нема,
нема шани до сонця, повітря і води,
нема шани до звіра, птахи і комахи...,
а вони ж усі живі.

Вони ж живуть для інших,
то так і людина в коловраті
є лиш ланка проміжна
у взаємодії енергій світових.

Ми не розуміємо суті життя
і тому не маємо зеленого поняття,
як облаштовувати спільне буття,
сприймаючи його без умов всіляких.

Людина поділилася на нації,
на раси, на касти, на релігії,

де кожен мікросвіт має свою мову,
має свою мораль суспільну,
а вони формують певну поведінку
і наплоджують такі ж думки
і все нові й нові,
та чогось все
проблемніше є
жити на матінці Землі.

Маючи талант-задатки,
людина чогось скорше у життя
приймає рішення такі,
про які шкодує часто.

Вона – одна з живих істот
має здатність думати
і діяти свідомо,
як можливість рости духовно.

То знаймо люди, знаймо всі,
що ми у різні роки
досить часто гніваємося
і сваримося, плодячи зло,
або мовчимо, бо боїмося,
чи то гординею нас занесло...
і ось так половина людства
не говорить між собою.

Та подумаймо самі:
чи вміємо спілкуватися ми
з тваринами, деревами, рослинами...
А не вміючи спілкуватися,
ми рух енергій зупиняємо,
ми до всього байдужіємо,
а бездією такою
не твориться енергія життя,
а в ньому і любов не вироста.

ДОСВІД
Не розуміємо часто ми,
що знання людські
передаються із життя в життя
і це є мудрість та,
на якій вже навчаються
покоління нові.

Досить часто є,
що розвиток людства
в книгах описується людьми,
які і є месіями-посланцями,
яким даровано талант,
описувати ці крупичі знань.

Вони усно, чи на папері
несли мудрість епохи своєї,

щоб покоління нові
прийняти так її змогли.

Знання завжди
якісніше творили
наші поступи у житті,
а ми на цій основі
уже самі творцями були
нових благ і тієї легкоти,
які давали кожному шанс
вільно жити і любити.

І вас, сестри і брати,
просимо брати собі
ці краплинки мудрості
в свої уми і Душі,
щоб знання
і мудрість в них
були свічою для всіх
у подорожах життєвих,
де не буде страждань
і потреби не буде знов
на ту суєту і пошуки того,
що відкритим було,
бо це є можливим всім,
хто береться до читання книг.

Часто правда життя
у цих словах,
у книгах інших
паралізує нас,
бо в нас виховали страх,
перед начальником
перед богами, перед життям.

Тут є вже і досвід свій,
що наші помилки
знову проявляються в житті
проблемами, негативом тим,
який ми не зрозуміли
і виправити не зуміли –
і цим підсилюємо страх.

Тому є й слова для цього ці –
по(після)-ра(радості)-да(давати),
щоб навчалися ми усі
дарувати всім і вся
доб(добування)-ра(радості)
кжною дією в житті.

Нема людей поганих,
бо в нашому естві
Душа присутньою є завжди,
а вона є позитивного провідник.

Хоча в людині кожній є погане,
але й ми у це життя прийшли,
щоб навчитися при житті
усе це погане виправляти.

Так влаштоване життя Творцем
і воно є живим,
бо все ворухиться у нім,
а життя й продовжується тоді,
коли ми єством ще здатні
погане виправляти,
бо лиш рух свідчить всім,
що життя наявним є.

БОГ

Бог – є життя
і якість його визначає
наша пасивність, чи активність
і є в можливостях наших
бути співтворцем у нім,
щоб жити гідно і в радості.

Та чогось у житті,
саме чуття болі
в Душі, чи Тілі,
або докори сумління в Умі
часто спонукають нас
до пробудження з байдужості,
до бажання себе змінити,
а це зусилля додаткові,
це неспокій-пошук,
це і боротьба,
які вимагають енергій нових,
та саме так зароджується зло.

Ось тут істина і зріє,
бо ми побачили свідомо зло,
яке все таки і так допомогло
вийти з апатії і байдужості.

Отаке воно Життя
і іншої назви цьому Богу нема,
однак і таких нема,
хто заявити здатний
про відсутність буття.

Є й такі серед нас,
хто соромляться в цей час
признатися самому собі,
що нема Богу довіри,
але заяви ростуть такі
при відсутності знань,
чи відсутності впевненості в собі,
що кожен здатним є
пізнавати його широту і глибину,

як і діями конкретними
умови життя свого змінювати.

Тоді відчує кожен при житті,
що Життя, як Бог – є святість наша
в можливостях нових, святих,
та зупинятися на цьому не слід,
бо все життя, то є хода без зупинок
в якій нема початку і кінця.

Молитви без умоналаштування,
без готовності Тіла і Душі,
як і проповіді про Бога
і суть святого Духа,
або цитування Біблії
не є довірою Суццюму
і тут нема довіри і собі,
а Він то присутнім є
у всьому і скрізь,
як і кожен з нас свідомо,
чи то несвідомо до Нього йде.

ЖОРСТОКІСТЬ

Ненависть, жорстокість, зло
в людині кожній свідчить про
чутливість до несправедливості,
або вона за життя спізнала біди,
чи того безпросвітного горя.

То в такому житті людина
винним бачить державу лиш,
яка не здатна її захистити,
або не піклується проблемами її.

Тому в такому стані вона й жорстока,
бо вона відчуває себе в рабстві,
потребуючи гідного і вільного життя,
але по суті саме такі люди і є «творці»
таких держав, хоча саме без них таких,
вони й своє життя організувати не здатні.

Це саме такі жорстокі, злі
організують революції і війни,
вони й учасниками їх є,
та і існувати вони одне без одного
все таки не зможуть, бо то їх стихія,
то їх енергетична ніша на Землі.

Та живуть в таких державах люди різні,
і вони потерпають саме тут
під цим енергетичним тиском,
можливо, іще й більше,
та випробовують себе
в цю мить і цей урок, як потребу
в налаштуванні життя свого

із всього негативу наявного.

МОМЕНТ

Часто за звуками монет
ми не чуємо ніжних звуків
бубенців наших двох Душ.
Чи то статус нас так підносить,
що ми забуваємо про сім'ю,
забуваємо й про тепло Душі,
якої так чекають малиші.

То саме прояви негативу такі
і є результатом плачевним,
де виростає гнів із безсилля вбити,
де проявляється зневага в гордині,
які і не дозволяють при житті
відродитися коханню, чи любові,
бо там уже війна сімейна
і там не чути биття сердець,
які грали прекрасну музику життя
на радість-щастя Творцю і собі.

НЕ ЗУПИНИТИ

"Ніщо не зупинить ідеї час якої настав!"
Час настає, коли умови є,
а умови творити має
великий і малий,
тоді й ідея
реальністю постає.

Кожна добра дія
нагороду нам несе
у тих змінах навкруги
і в тій радості, що в Душі.

Навіть думки наші,
то є теж слова,
як і образні малюнки
в наших головах,
якими ми прикрашуємо усі
свої життєві поступи.

І у снах ми живими є
продовжуючи участь у ньому,
як руху енергій нашої Душі і ума,
бо він частина нашого життя.

Такий уже взаємозв'язок зріє,
коли наші ідеї, мрії
реалізуються на ділі,
а дія і творить нові умови
для мрій нових...

Але як так творити можна
і де ж ідея береться?

Мабуть, Душа і формує їх,
бо бачить здатності людські
змінювати життя на краще.

Енергії Всесвіту у русі,
та і все живе на Землі,
як і людина у житті
живуть допоки рухаються.

МУДРІСТЬ

Мудрість не все життя наше,
та добре є, коли енергії усі
дають розвиток і ріст,
бо вона у кожній справі діє.

Вона енергія творіння,
вона дія й устремління
і в цьому вона не одинока,
бо з нею природа вся.

У нашому короткому житті
багато є присутніми,
та залишаються лиш ті,
хто лишив сліди в нашій пам'яті.

Отак ця пам'ять і при житті
несе досвід людський,
який із мудрості зріє
і живих нас переріє.

ВЕСНА

Весна несе пробудження,
а воно в людині проявляється
в нових надіях, мріях
і нам чогось завжди
хочеться їх реалізувати...

Що то за сила така,
яка кожного до дій спонука?
Чи часто задумуємося ми
Над питаннями такими?

Це ж так прекрасно бути
в процесі реалізації
у малості своїй
співтворцем енергій світу.

Тому хай цей весняний настрій
несе усмішку і радість
життю і в дії доброту
з подяками Творцю!

НОСІЇ

Люди, оголосивши нахабство, силу
з далеких життів минулих,

коли жили в тілах звірів,
виживаючи в умовах тяжких
і тому в пам'яті зберегли
у житті, як чесноту людську.

Тому то саме звідси в сім'ях
і тримаються ці прояви зла й ненависті,
страждають жінки, сім'ї, нові діти,
бо саме чоловіки і є носіями цими,
завдячуючи фізичній силі,
але ненавченими є у життях всіх,
тих якостей богів: любити всіх і вся.
Бо не вчили нас і ми не навчаємо дітей,
зберігаючи у сім'ях залишки насилля.

А енергіями жорстокості і зла
людина тисячоліттями і далі
зберігає це насилля, як традиції,
зберігаючи страждання ці,
називаючи себе Творця дітьми.

Тому ми маємо зрозуміти всі
оцей негатив, як тримача зла,
оминаючи страждання добротою
і тією оспіваною любов'ю.

ПОТРІБНО ВЧИТИСЯ

Любов є у всіх, хто живим є,
бо саме завдяки їй
ми і є присутніми життями
на цій планеті райській.

Хтось менше її має, а дехто більш.
Один її в крупицях надбаває,
а другий лицемірить і її лиш грає.
Однак є й такі, які дивлячись на інших,
бажаючи показати крутизну,
щосили її ранить.

А життя в любові твориться
і світ із любові оновиться.
Тому бажаючим жити
потрібно вчитися
цієї якості уже тепер.

ЩАСТЯ

Щастя – це здоров'я тіла,
це і здоровий Дух у нас,
це і устремління вчитися,
вчитися допомагати тілу і Душі:
тілу – жити при здоров'ї,
а Душі якостями рости.

Тож вчитися ми маємо умом,
набираючись досвіду у спробах,

то так і в діях повсякденних,
пізнаючи собою без шкоди іншим
і ту правильність їх,
звіряючи з чуттям Душі.

Нас кожного в житті
штовхає до дій,
або до створення умов,
які продукує мудрий ум
на радість провіднику – Душі;
або прагматичні бажання
з досвідом, чи ні
до реалізації мрій
у злорадстві ега,
то тут вибір уже свій.

Так, щастя життя смисл.
Так, кожен вирощує його сам.
От коли сама людина
себе в стані щастя відчула,
то тоді бажання виростає,
що ми дарувати його
і готові на все задля цього.

Ось в такому стані
нас енергії радості
збільшують в декілька раз
і ця енергія шириться до всіх,
як зміна настрою і чуда
в словах випадково почутих,
в діях природи, чи людей.

Відчувши єством
і зрозумівши умом
такі можливості свої,
то уже це вміння
не припиниться,
бо це зерно щастя проросло
і з роками врожаї збільшує.

УПОКОРА

Ми істину розкрили,
яка далася в упокору нам,
щоб і ви її Душею прийняли,
як подобає Всевишнього дітьми.

Ми не принижували,
бо не гідні в місії цій
і не возвеличували,
бо велич істини і без нас
є енергіями Всесвіту тими,
які створені завчас
Отцем-Творцем-святим Духом.

ЛЮДИНОЕНАВИСТЬ

Добавки в їжу, одяг, взуття,
як і викид в атмосферу, воду, землю,
як і домішки в будматеріал,
чи то в побутові речі
різних небезпечних сполук
для знищення основ життя,
як і другий рік цей грип
вводить в реальний дебілізм
і без того в нікудишні
навчальні програми ті,
бо після таких «управлянь»
наші діти є ослаблені умами...

Знищення життя людського
і цей психоз в людській поведінці,
де приниження гідності нормою стало,
як і знищення умов для розвитку ума,
набрало форм геноциду явного.

Та не вам, князьки-їуди,
жити, чи не жити на Землі
тим, чи іншим націям, народам
такі питання вирішувати...

Так, шкоди людству завдасте,
та і самі в цій людиноненависті згорите,
бо не допоможе такий геноцид,
облаштований на енергіях злих
залишитися в живих.

Тільки ті залишаться жити,
хто позитив буде творити,
навчаючись самі,
навчаючи й діточок малих,
щоби ланцюжок життя зберегти.

Всевишній для крові не згодиться.
Тут кожному із нас потрібно потрудиться,
щоб добротою і любов'ю,
милістю і милосердям
прийти до розуміння всім,
що спілкуватися на позитиві
нам вже прийшла та пора...

Знаймо люди, знаймо всі,
що зло тільки зло і плодить,
а от вже скільки років
нас Творець перевіряв на здатність,
щоб ми розумно й уміючи,
налаштовували взаємини хороші
між собою, людьми,
як і зі всіма енергіями Всесвіту і Землі.

ПОШУК

Пошук істини в житті –
це визначений напрямок і дії,
бо навіть книги ці
є не випадкові,
та зміни відбудуться тоді,
коли вмiло навчимося ми
проходити сурові іспити,
а свiдченням такого стану є
присутність тепер нас життям.

Тому шукаймо однодумців,
шукаймо духівників-учителів,
щоб в іспитах важких
допомогу отримати від них,
бо лиш одиниці з пошуковиків,
здатні впевнено іти дорогою,
якою нас уже веде Душа,
а ми маємо силу тіла і ума
і чутливість нашого єства
є хорошим знаком для пошуковика.

СИЛА

Істинну силу має той,
хто чистий тілом і умом,
бо він сміливо здатний
проти насилля виступати
без застосування його.

Більшість людства на Землі
втягнута умом до боротьби
бажаннями із жирування,
або задля простого існування
і навіть в намаганні вижити –
а це ж енергії злоби.

Негативні енергії завжди
вказують про хвороби
ума і тіла, чи постійні помилки,
які і руйнують тіло, Душу всім
тими проблемами і болями,
в яких ми не здатні є
бачити свої помилки-гріхи.

ІСТИНА

Істина відкривається сміливим,
які чутливість вже спізнали,
бо разом це є знання ума
і та фізична сила, і сила Духа.

Так, сильним треба бути,
як тілом, так і умом,
бо від цього залежить
наша довіра істині.

Так, вона не проста,

так, вона проста...
Та силу потрібно мати,
бо істину пізнавши,
то і відповідальність велика
появляється у житті.

Бо саме завдяки цьому
Душа міцнішою є
і Дух Всесвіту втримувати здатен
рівновагу і гармонію відносин.

Хоча таких у світі мало,
та саме вони є тримачі
тієї гармонії взаємин
між усіма учасниками життя,
між кількістю зла у світі
і тими якостями любові і добра.

Ось так малість якості
і є повчальною для всіх,
бо і наша малість позитиву
може визначальною бути
у певну мить космічного часу,
врівноважуючи малістю якості
ту велику кількість негативу
діями позитиву
у нашому житті
енергіями святими.

Бо ці якості духовні
якістю в малості тримають
дух народів, планети, всесвіту
і тому знаймо люди, знаймо всі,
що кожен має для цього потрудитись
на цій ниві матеріального світу
для творіння якостей Духовних.

ВЧИТИ

Вчити жити, вчити прощати
ми маємо у співпраці творчій,
бо ми не можемо так просто
дати книгу прочитати,
або в спілкуванні однокім
когось навчити краще жити,
доброту творити, чи то любити,
бо це творить кожен сам,
ідучи по стопам
тих, хто впереді,
а ми лиш дорожній вказівний знак
на Вашому довгому путі...

А ми на прикладі покажемо суть,
щоб кожен розумів свій обраний путь.
Вже часто ми навчилися говорити:
«прости», «я прощаю»,

звертаючись до когось живого,
та суть в тому, що ми
дію наплодили лиху
і ці енергії потекли
до адресата при прийнятті,
а він у злобі
посилає знову у простори,
чи то не прийнявши,
і вони безхозні
збираються в потічки
енергій зла, ненависті.

Тому прощати треба
не учасникам дій,
бо в ситуації цій
оба є не на висоті,
а прощати діям таким,
шукаючи умом,
що спричинило прояву зла,
бо саме так ми
навчаємося всі
не плодити негатив.

Тож, читаючи книги
і зустрічаючи ситуації подібні,
в яких ми були присутні,
то відкладаймо в сторону їх
і вивчаймо варіанти, способи
і ті можливі дії,
які нас навчать жити і любити.

ПЕРЕКОС

Чогось у житті ми
чекаємо покращення умов усі
від батьків, керівників,
щоб вони зробили нам
життя хорошим і наповненим.

Та якщо вони усе таки
не турбуються про нас,
то ми бажаємо заволодіти самі
майном інших, нам подібних,
шляхом обманів, краж, чи сили.

Однак життя свідчить всім,
що життя за рахунок інших,
нікого не зробило щасливим,
бо то є разова радість,
і то з енергій зла...

А далі у дітей немає долі,
або у них негаразди й болі,
які у невіданні таким дурнім
висушують Роду джерело
і зникає потомство із життя

у магнатів-зłodюг отаких.

То знаймо люди, знаймо всі,
що перекуси у такому надбанні
досить небезпечними є
і цей путь у житті
до погибелі Роду веде.

ДЛЯ НАВЧАННЯ

Хай будуть ці слова
для нас і для всіх у навчання,
як очищувати себе енергетично
і вміти приймати енергії світові,
то так і вміючи від злих відійти,
бо позитивними заряджаємося ми,
а злі спалюють ум і тіло, як і дії ті.

Руки у карманах при ході,
чи схрещені ноги при сидінні,
або руки зімкнені на груді,
животі, чи то вище голови,
коли відпочинок маємо у дні,
як і те возложення хреста на себе
зі стиснутими пучками пальців,
або лодоня до лодоні,
коли говоримо «амінь»,
як закінчення молитви,
хоча це слово в суті поземне
має у собі істинний зміст:
«Та буде так»
і долоні мають бути відкриті,
і направлені вперед,
скеровуючи енергії слів розмови
у свої життєві простори.

Так, доло-нею. Так, долю і нею
ми очищаємо дорогу-долю
у цьому житті своєму,
супроводжуючи словом,
яке зродилося з Душі,
щоб саме його принести у світ
від святого Духа всім,
усім народам на Землі
незалежно від традицій, мов,
кольору шкіри і статусів суспільних,
бо у Ньому, якщо коротко сказати,
ми здатні від Нього відгук мати.

Через наше тіло енергії ідуть
з Космосу у Землю, чи навпаки.
Тому означені вище дії
і перекривають їх рух,
а ми лишаємося без них.
Тобто закритий рух енергій,
як і попередні означені дії

саме й означають те,
що ми несвідомо вже
при житті самі собі
перекриваємо рух енергій
через ество наше все,
чим зменшуємо насиченість
енергіями світовими,
чим закриваємо канали
для викиду з ума, тіла і душі
ті негативу залишки,
яких чекають терміти особливі.

Людина стала у Всесвіті гальмом,
і навіть більше – руйнівником,
яку уже Космос почав злом
«накачувати» в голови дурні,
а вона ще більш шикарно
приймає у життя свої
той «модний» дебілізм,
ту позицію гнилу,
що наша хата на краю...

Ось так зневірою і бездією
збайдужіло людство все,
знищуючи у природі все,
що іще життям жевріє...
Та ніколи злий хлібину не принесе,
не побудує добротний дім,
бо він лиш здатен
гілку під собою спилати...

Схаменімося люди!!!
Куди ми йдем і як живем?
Хто вам допоможе в світі цім?
Ми ж діти Творця,
то навчаймося творити і любити –
інакше ми не будемо жити.

Єднаймося на доброті хоч ті,
хто іще життя носить у собі.
Єднаймося з розумінням на доброті,
на тій любові святій,
яку кожен із нас
крапелькою носить у Душі.
Робімо хоча би те,
що кожному посильне.
Приймімо енергії святого Духа,
бо тільки він нас заведе
до того місця в потрібну мить,
де свідомий ум зріючим дають.

Ноги мають бути на ширині пліч
і дланню, як Ісус,
як і наші предки до нього,
як і тепер творять ті,

які суть істини спізнали,
то так і усі ми
цей благодатний посил
навколо себе кладімо.
Бо і на нас таких
хтось нам подібний покладе,
бо саме він робить той посил
і змінює якість від себе,
змінює і напрямки такі,
коли до тих означає Дух їх.

То так і після смерті
не схрещуймо руки небіжчику –
він уже ж не біжить,
але і наші молитви
у них не течуть,
бо перекриті канали енергетичні,
а ми у цей споминальний рік
уже з розумінням починаємо
дивитися на брата, чи сестру
у тих батьках своїх.
як себе частинку,
як рівних і так подібних
тепер і при житті тоді.

Та і при житті ігноруємо ми
часто їх, або до мови, дій байдужі,
то і так, коли вони уже в який рік
насихують страхом уми,
аби ми ставали всі
рабами послушними
по задумках Диявола,
якого господом звуть.

Тому схрещені руки не дають
молитвам енергії нести
позитив у подяках тих,
які іще в нестлівшій тілі
яке є антенною Душі
через які спілкуємося ми
з Отцем-творцем-святим Духом.

КРАПЛИНКИ

Ось так краплинки істини
в посланні мудрих слів
і при описанні цих дій
ми пишемо для вас усіх,
наші сестри і брати.

Бо воістину людей єднають
ті відчуття Життя і зов Душі,
хто навчатися бажає
на перевірній старій
мудрості людській.

Хоча часто у житті
ми робимо помилки,
коли свої долі й душі
віддаємо на поталу
тим розрахункам ума
із вигод-користі,
знівечуючи саму суть життя,
залишаючи лиш купи сміття.

Тому прохання є до всіх:
навчаймося кохати і любити,
навчаймося доброту творити,
навчаймося інших чути,
як і чуттю себе
в тих болях і негараздах,
які
із нами трапляються завжди,
коли ми так сліпо
віддаємося ідеологіям, моралі
і тій етиці, як нас і сформували,
як особистість суспільну
з тим же світоглядом,
як і в діях практичних,
а не частинку всецілої Природи,
де ми теж є той гвинтик,
який має призначення і роль
у великому круговороті
тих енергій доброти і зла,
з яких божественність зростає
суспільного індивіда
з розумінням коренів своїх,
якими усі ми вирости життям
від матінки Природи.

Дозвольте люди
Вам лишити
здатність бачити і чути
ці слова і повчання
при житті, щоб прийняти.

В ІСТИНІ
Так, РА діє,
СОНЦЕ світить, гріє,
знаючи міру й час,
не забуваючи про нас.

То так і ми
маємо жити
і духовно рости,
щоб істину зрозуміти.

Що ми у цьому ланцюгу
живемо в кругообігу енергій
і є не одні в собі,

а маємо жити як усі – для інших.

Так побудований світ,
що все живе у нім
життєві енергії свої
роздає тут і у Всесвіт.

Основа енергій всіх
у проЯВІ, чи є тІНЬ
є живим і діє,
бо то і є той РУХ.

Він у сонці, у приРОДІ,
у повітрі, у землі, у воді.
Він у думці нами і світами,
він у криці, у товщі планети.

Бо він є розум зі Знань,
як слово у началі Космосу
від добРА до зло-ді-ЯНЬ,
або навпаки, пізнаючи смисл.

А чоло-вік є лиш знаряддя
для творіння енергій життя
в постійній метушні,
бо діє в ньому чіп в Душі.

Кожному із нас всеВИШНІЙ
заклав програму дій
і це, і є та ДОЛЯ –
РАбство і ВОЛ-Я.

Саме в таких станах ми
проходимо чистилище у плазмі –
в її осяЯНні і чистоті,
опиняючись малістю своєю в Океані.

В океані енергій тих святих,
які тримають рівновагу і світи
у кожній волосині нашій,
охоплюючи галактики усі.

Він дає нам ВОЛЮ дій,
але і ми не вийдемо з берегів,
однак кожного із нас Дух святий
спонукає підніматися ввись через якість.

Ось так в тумані ми, л-юди,
спізнали ту волю й позитив,
та все з не маємо Знань
тут, при житті на Землі.

Спроби і пошуки все ж ідуть
через зусилля-боротьбу,
а де боротьба, там маса зла,

тому зло не є творець добра.

ГОСТІ

Хто гостей чекає
і хто їх гарно приймає,
то він і щастя має,
бо такі від гостей ждуть,
що вони повідають
про можливості й путі,
які ведуть у райські сади.

САМОТНІСТЬ

Самотність не усамітнення,
бо самотність, то спосіб життя
і досить невдалим є,
а усамітнення по суті –
це здатність самого у собі знайти,
щоб радість собі і іншим нести.
Є ще й третій стан єства,
коли чоловік уже самість пізнає.
Тоді він з духами мову веде,
тоді він багатьом вказує
на ті дороги-путі,
якими дехто йде
в Духа святого кімнати,
щоб звідти дари
і позитивні якості
усім роздавати.

Самотність є не тоді,
коли покидають люди близькі,
відходячи в мири інші,
а це коли наші рідні,
чи то друзі і близькі
стають у взаєминах чужі.
Та і не випадково доживаємо ми
свої роки свідомі
з розумінням такого стану,
бо саме умови такі
для нас Суцим створені,
щоб ми у самотності поміркували:
для чого ми живемо тут,
чи може такі роздуми приведуть
до усамітнення єства,
щоб зрозуміли покликання своє,
свою місію земну при житті цім,
шукаючи способи і знання
при очищенні і через каяття,
пізнаючи істину життя.

ДІТИ

Ой скільки емоцій
у радості дитячій!!!
А нам, спостерігачам,
ця радість додає

сил і наснаги
всім єством поринати
у бурхливі життєві миті,
коли ми готові є
любити і творити,
забуваючи про болі в тілі
і про ті буденні негаразди,
а ми, загубивши ум,
шукаємо способи наобум,
бо нам підсвічує промінь,
який із Душі струменить
і на вірний результат
у кожній справі виводить.

Тому частіше до дітей
вистеляймо стежечки свої,
бо для цього вони
у цей світ і прийшли,
щоб нас заряджати
і на творчі дії надихати.

А вони ж ангели з небес,
які послані для нас,
щоб ми любов творили,
бо нею часто ми,
навіть несвідомі,
виправляємо помилки
свої і родові.

Ось напрямок такий
і є ті добрі справи,
які творимо ми,
нібито, з богами,
бо ті емоції дитячі
і та радість в діях їх
дозволила глибше нам
пізнати любов велику.

БУДІВНИЧІ
Люди, даруймо!
Даруймо, поки живі,
допоки можете,
бо дарами ви
нові й щасливі путі
у житті ложите.

Навчаймося дарувати,
бо дія така наша
навчає радість пізнавати,
а радість-благо
визначає нам багато
у підході до людей,
у рутинній праці
і в тому натхненні,
коли хочемо ми

в небі політати.

Навчаймося радіти і тоді,
коли самі приймаємо дари.
Бо суть подарунку
не в самій людині,
а в її дії
і творить її
кожен у житті,
коли любов'ю
наповнений по краї.

Тому дякуймо за дію,
за ту приємність її
і не розмірковуймо самі:
хто, за що, яка мета?,
бо дари завжди є
посланнями Творця
за наші позитивні діла,
а даруючий лиш
посланець Його.

Та суть цього
навчання в тому,
що ми маємо
частину радості, любові
і теж у посланця ролі,
щоб передали і ми
ці енергії святі
саме дарувачу.

Ось так проходить навчання
у будь яких діях людини, чи природи,
то зростаємо духовно і ми,
приймаючи, як досвід і знання.

Коли ми є здатні
ось так міркувати,
а інші розмову цю читати,
то, може, навчимося всі
гідне життя будувати.

ДЖЕРЕЛО

Чуття волі дій
і відповідальності перед всім
дає можливість зрозуміти
суть і зміст життя,
а тоді приходять відчуття
втрати страху.

Бо не ми одні
є учасниками життя
у нашому єстві.
Та і не тіло зовсім
є визначальним,
бо і не від ума

відбувається зачаття,
як і сам факт
у наближенні кінця.

Втративши страх в житті
побачить джерела Істини
і він пізнає Духа якості,
то і житиме по совісті.

Чуття джерела дає
осмисленість дій,
то і чуття любові
у таких є,
бо вони про чистоту
ума і тіла дбають
і це їм допомагає
побачити по іншому
себе і світ.

РОЗУМ

Розуму у нас нема,
бо не творимо добра.
Згубили й ум,
бо прийняли цей глум...

Розум у людині є,
коли вона по совісті діє
і кожен поступ свій
зі святим Духом звіряє.

Тоді й свідомий ум
у неї визріває
і вона у майбуття
свій погляд устремляє.

Позаду, то є слід для інших,
як частиночки енергій святих,
а пізнана воля дій на шляху життя
свідчить лиш про те,
що визріває Душа уже
і в наступному житті
це проявиться тим,
що наша істина
пізнана РА - з - умом

БАБЦЯ

Казали бабця часто нам:
«Не так страшний
холод восени
і не те холодище,
яке зимою свище,
а та прохолода,
свіжість оманливого тепла,
яка весною гуля.

Бо початок літа
в середині весни
сам за себе скаже
теплотою землі.

Не спіши, не гарячкуй,
бо у Бога на все є
свій час і пора,
а ви гарячі такі
роздягаєтеся до футболки,
та ще й вискакуєте на мотоцикл...

Продуло, охолодило
і болячками «нагородило»,
і лежимо ми як шпала,
прив'язані до ліжка,
а щоб ум зігріти,
то шапку-вуханку
носимо до середини літа.

Та і дівчата не відстали
і кофтини розхристали,
спідничку коротеньку дістали...
А я, стара баба, і їм казала,
щоби береглися вони
весняної прохолоди
і не провітрювали пісюху,
і не охолоджували Душу,
а для цього ми, молоді,
підмивалися щоліта,
та і Душу берегли
задля міцної сім'ї»

Ось так бабця міркувала
і свої поради нам давала,
а ми на мотоцикл і далі
розхристані скакали.

ТЕПЛОТА

Коли малими були,
то про теплоту в Душі,
у взаєминах в сім'ї
для нас батьки дбали.

Ось так діти
надбавають ази
цієї якості святої,
якщо її мають
талановиті батьки.

Тому такі учні є
вчителями для дітей своїх.
То такі сім'ї на Землі
і є джерелом тепла,
тепла взаємин з усіма.

Тому то так вони,
як і їх боги
бережуть ці джерела,
де є енергії доброти.

З роками люди добрішими є,
бо з мудрості надбавають її,
знаючи, що щирість і теплота
є оберегами щасливого життя.

СМІЛИВІ

Вони усі живі,
та так багато з них
у житті не зацвіли
від любові і доброти,
лишившись пустоцвітом,
а деякі лиш брунькою
проявили себе у житті,
та забули про місію свою,
а інші людські Душі
в суспільній метушні
опинились затоптаними
і цим корінням роду відгнали...

І лишень сміливі
несуть умом свідомим
енергії світлі й чисті
у місіях своїх,
засіваючи планету і Всесвіт
добротою і любов'ю...

НЕМА БОРГІВ

Боргів не має бути у житті,
а лиш дарунки для інших
розносимо щоденно ми...
Попросили – дай,
коли можливість маєш.

Дай, як подарунок
і цим знай,
що не просто так зустрілись,
бо це Творець до Вас
прохача послав
і цим Він навчає довіри,
і тієї радості від можливості.

Хіба ви бачили колись,
що до жебрака ідуть просить,
або у бідного просять у займи...
Тому знаймо люди, знаймо всі,
що борг придумали люди злі.

Бідний з бідним ділиться,
бідний і лихому дасть,

а багатий багатому
дає під розписку
під проценти, чи з користі.

Бідний за шмат хліба
залізе сам у ярмо,
та, навіть, за працю скудну,
якщо й цього не буде,
то мовчки прийме
те відро сміття
у зухвалого багатія
а восени принесе
яблук відро,
бо від сміття в саду
дерево плодів дало...

Добрий не піде позичати,
бо добрий сам роздає
і він завжди знає,
що віддає з можливості,
а Творець знов дає
по милості саме те,
у чому потреба є,
чи то скоро вже
по подарунок хтось прийде
і з довіри до вас Творця
ви знову й знову подасте.

Бо і той що дав,
і той, хто в борг взяв,
то кожен себе прив'язав
дією не хорошою цією
до енергій негативних,
бо вона з цієї миті
уже несе енергії зла
і навіть у напруженні сил нема
своєчасно борг віддати,
а той, хто дав,
то і ум потіряв,
бо думає сам,
що іншого в кабалу взяв.

А хіба, люди, ви
притьмом забули,
що ви є сестри і брати
у житті цьому,
то так і в наступному,
та уже тоді
зміняться і ролі.

Ось так приймімо у повчання
це просте оповідання,
бо дії отакі в житті
формують життя наступні.
Ніхто ще цього не оминув.

Тому і слова ці для всіх,
щоб знали всі
і давати не в борги,
а в подарунки,
бо проявляться вони
у життях наступних.

НЕ ЧУЄМО

Часто при зустрічі ми
говорити починаємо,
участь в розмові приймаємо,
слухаємо і видимість є її,
та геть не чуємо,
бо перегода певний час,
ми не здатні згадати
теми і навіть слів...

Так, важко усвідомлювати це...
Та енергія слова полетить все ж
невидимо між люди,
а ми ж говорили
і були якісь мрії, чи надії.

Так, то була порожня пляшка,
видимість, футляр розмови,
а, можливо, то купа сміття,
яке ось просто так ми
в ріку енергій викинули,
засмічуючи свої і інших єства.

А, може, й ми отак
слово до слова у рядок
написали цей вірш,
бо ми почули із Душі
цей глас із космосу,
а серце від нечитання защемить,
бо в цій суєті,
у цій байдужості і страху
ми вже не чуємо й себе,
то як можуть почути інші.

Та труднощі не покинуть нас
і лиш виснажена Душа
здатна чути той глас,
що сорому немає у тому,
коли ми очищуємо з вуха грязь,
а соромно, мабуть, жити друзі,
коли навколо багато грязі.

Соромно жити, люди,
і зовсім не чути людей, природи,
бо ніби і слух є...
То що ж нам чути
одне одного не дає?

Гординя і байдужість,
статус і зневага,
ненависть і зло,
чи не вміння спілкуватись.

ЖИТТЯ

Життя ж проявленим є,
або і зовсім у тіні,
чи то на планеті цій
і лиш на другій стороні...

Та все ж воно
можливість нам дає
очищувати єство усе
від усього того,
що поколіннями збирали ми,
знаючи тепер уже,
що болі і негаразди у житті
і є ті, так звані тягарі,
як нагадування всім,
щоб очищуватися від помилок.

Так є в Природі у весні.
Так має діяти й чоловік,
бо він є тут присутнім
сьогодні життям цим,
щоб очищувати Дух всесвітній.

ОРІЄНТИР-ВІЗИР

Так ми завжди вчимося,
бо ми подобою чоловік,
який і є співтворцем
на Землі того Бога,
що ми обумовили усі,
як святий і чистий Дух.

Хоча серед людей є ті,
які часто у життя свої
запрошують в думки й діла
Духа жорстокості і зла.

Тому ми часто робимо помилки,
допоки умом і Душею доростем,
приймавши у життя за основу
ту суть і зміст, яку носить святий Дух.

Все живе на Землі живе-виживаючи –
приспосовуючись, рефлексив маючи,
або ті уміння і задатки,
які для виживання придатні.
І це уже на все життя.

Так образно живе весь живий світ
і тільки людина має у своєму єстві
здатність свідомої мудрості набувати

шляхом виборів і спроб у досвід,
завдяки постійному навчанню,
бо навіть за коротке життя земне
чоловік змінює себе.

Та й тут ми маємо сказати,
що різниця між твариною і людиною
у способах організації свого життя,
у вмінні облаштувати його
все ж невеликою є.

Одна живе інстинктами,
а друга свідомістю суспільною,
маючи обидві лиш шанс,
чи просту можливість вижити;
одна у природі, майже, без змін,
живучи із природних потреб,
а друга у житті в постійних виборах
роздвоєнням особистості
все ж шукає легший шлях,
зазіхаючи у нерозумінні своєму
на роль царя природи і людей,
або подеколи вже хоче
взяти функції богів-духів
і то не найкраще,
а те, де обманом-злом
досягає статусів суспільних,
де негативом тішить таке своє его,
думаючи, що то там все легко.

Та то лиш ілюзія ума,
де такі у житті,
ніби ті,
які стоять біля чанів,
де кипить смола,
а вони наяву
мають лиш черпака,
знаходячись рядом
і в одному місці.

Бо істинна легкість лиш у тих,
хто свій ум і Душу
прихиляє усім єством
до святого Духа.

Тому людина створена так,
що вони протягом життя
вчиться жити і тих якостей
святого Духа, бо і вони
є Його найперші свідомі помічники.

Тому візири такі
у поколіннях своїх
дає бачення інших,
розвиваючи бдіння і чуття,
коли ми при житті

бачимо глибину руйнацій
нашого родового Джерела,
чи його живодайної моці.

А це видно по життю дітей:
в їх радості, чи кучі хвороб,
в тій гармонії взаємин і доброті,
чи в тому духовному рості,
який кожен з нас приніс,
остаточно відкриваючи очі
на життєвий шлях свій,
який лишаємо людям молодим.

Висновок тут запрошується сам –
навчаймося люди жити
без болей, хвороб, зла
і цього дітей навчаймо,
то тоді й Душа наповнить
ваше Джерело духовне
енергіями блага і доброти.
Тоді знайдеться місце і слова
для благодарінь і подяк
Отцю-Творцю-святому Духу,
якими славословити будемо ми
у стані радості і доброти
нашого Всевишнього,
стоячи ногами на землі.

Людина живе тисячі життів
і лиш дорісши умом
до самоусвідомлення дій,
тоді вона уже є співтворцем
творящего святого Духа.

ТАК, НЕ ЗУПИНИТИ
Сонце піднялося вище
і сніг танути почав
під промінням тепла і доброти,
а ріки енергій позитивних
наповнилися через краї,
то уже тоді
ніяка сила зла
не зупинить цієї води,
яку так чекають спрагли правди,
бо її люблять всі,
бо цей спільний потік
знімає окови страху навк.

Такі енергії любові
на своєму путі усіх напоять,
бо русло її, як і тих,
хто живе і росте біля неї
виписано долею нами
і тими, хто навкруги.

Ось така дія й доброти.
Її нікому не зупинити,
коли місце і пора її
визріла в суспільстві.

Тому єднаймося усі
для творіння доброти,
бо енергії її святі
продовжать життя на Землі
тим, хто її творить
і тим, хто її несе
серед собі подібних.

Не звикаймо до буденності
в діях, мріях днями і роками,
бо так можна і життя втрачати
і радості у ній не спізнати,
як і того смаку його у нас,
бо саме він і свідчить нам,
що ми є іще живими
і здатні в ній творити.

СВОЯ КНИГА

Своя книга на столі, чи в шухляді,
та життями на одній дорозі усі ми –
живемо, працюємо, мріємо,
або творимо, чи знаходимо
свою суть, себе,
чи покликання своє...

І от уже у місії своїй,
у книгах цих ми словами
дали розуміння вам, читачам,
що основа істини святої
є Життя у сприйнятті свідомім,
як Рух енергій світових,
які означені у позитиві їх,
як Дух світлий і чистий
у Його енергіях Творящих.

Так, позитивних, бо вони
є творящі і є життя будівники
у тих взаєминах між усім живим,
що ми по якостях пізнали
в цій милості і милосерді,
у цій радості і щасті,
у цій любові і доброті,
у волі справедливості триматись,
бо у нас, у нашому здоров'ї,
представника частини Природи,
як свідомого чоловіка,
який спізнав, прийняв
світлого і чистого Духа
через звуки слова
від наших батьків,

як образу Отця Всесвіту цього,
бо вони були і є той прохід,
як і наш прихід
життям у цей світ
пам'яттю віків.

ВСІМ

Святий Дух прийми
у цей день весни
благодаріння наші
у щастя стані.

Хай кожен отримає
радість і любов у дні,
несучи спокій у собі,
то і дії гармонійні будуть
у взаєминах зі всім живим.

Хай спізнають всі,
рідні і близькі
і всі, кого ми зустріли,
ці миті щастя і любові.

То прихилиймося умом і Душею
для єднання зі святим Духом,
бо Він і є Той носій
і Той творящий сівач
у всьому живому на Землі
тієї любові і доброти.

П С

Ігнорування цих Знань
Всесвіту у нашому житті,
саме тими, кому їх довірили
і забрали в нас можливості
мати радість римувати,
лишивши ту частину лиш,
щоб написати цей зміст,
хоча і в ньому був збій –
не йшли думки з Душі.
Ці слова є ізумруд,
а був прийнятий за бісер.
***

Дякуємо читачам усім,
особливо тим, хто розповів
про відчуття свої друзям і в сім'ї,
бо саме діями такими
ми Творця зміцнили.

сайт <http://mikolin.com.ua/>
e-mail: sergiymikolin@ukr.net
сторінка на facebook (Сергій Миколин)
сторінка групи «Світ Духовності» на facebook
сторінка групи «Філософія життя» на facebook

ОГЛАВКИ ВІРШІВ

місія	2
дожилися	3
живі двері	3
доля, чи не доля	4
єднання	5
жити для інших	6
забуття	6
доброта	7
про нас	8
глас в пустелі	9
спостереження	9
наша місія	10
сівач	12
умови	12
почуймо свою душу	13
що ми скажемо онукам?	14
не такий страшний	15
люди	17
микола	18
книги	20
довіра	21
диво	22
гармонія цвіте	22
сімья	23
по совісті	23
я читаю	24
роздуми	26
пійти	27
прив'язка	27
небезпека	28
обман	29
любов наповнює	29
зв'язок	30
заповіт	30
вчимося	31
людина росте	32
прощення	33
жага і жура	34
посвята шукачу	35
енергії	37
досвід	42
бог	44
жорстокість	45
момент	46
не зупинити	46
мудрість	47
весна	47
носії	48
потрібно вчитися	48
щастя	49
упокора	50
людиноненависть	50
пошук	51

сила 51
істина 52
вчити 52
перекос 53
для навчання 54
краплинки 57
в істині 58
гості 59
самотність 59
діти 60
будівничі 60
джерело 62
розум 62
бабця 63
теплота 63
сміливі 64
нема боргів 64
не чуємо 66
життя 67
орієнтир-візир 67
так, не зупинити 69
своя книга 70
всім 71
п с 71